

Бон. Много си остроумна.

Мил. Вѣрувай мя че твердѣ рѣдко ся
зажа.

Бон. Мысля че тойзи путь ся маминъ.

Мил. Жалае го но не го вѣрувамъ.

Бон. Мыслишъ ли да е имало любовь
между Милордъ Артюра и Памела?

Мил. Возможно да е имало.

Бон. Возможно да е имало?

Мил. Азъ никоя мучность не намирамъ.

Бон. Намирамъ я азъ. Артюръ и Па-
мела са двѣ души, кои-то ся хранятъ съ до-
бродѣтель-та.

Мил. Правиншъ мя да ся смѣя; негли
малко такива добродѣтелни сме видѣли да ся
любятъ?

Бон. Миледи, стига толко, малко самъ
искамъ да остана.

Мил. Отхождамъ съ Кавалерина да ся
собера.

Бон. Кажи на Кавалерина да си о-
гиде, и въ домъ-атъ мой още веднождѣ да
не ступи.

Мил. Искашъ ли убо да ся случатъ по-
голѣми злини между него и Милордъ Артю-